

Codul fiscal

Codul de procedură fiscală

Ediție actualizată la
22 septembrie 2026

Editura
Hamangiu

Titlul VIII. Accize și alte taxe speciale

Capitolul I. Regimul accizelor armonizate

Secțiunea 1. Dispoziții generale

Art. 335. Sfera de aplicare. (1) Accizele armonizate sunt venituri datorate la bugetul statului și care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele armonizate, denumite în continuare *accize*, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice prevăzute la secțiunea a 4-a;
- b) tutun prelucrat prevăzut la secțiunea a 5-a;
- c) produse energetice și energie electrică prevăzute la secțiunile a 6-a și a 7-a.

Art. 335¹.^[1] Aplicarea Codului vamal al Uniunii Europene în cazul produselor accizabile. (1) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale ale Uniunii Europene cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică *mutatis mutandis* intrării pe teritoriul Uniunii Europene a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la art. 337 alin. (1).

(2) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale ale Uniunii Europene cu privire la ieșirea produselor dinspre teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică *mutatis mutandis* ieșirii de pe teritoriul Uniunii Europene a produselor accizabile care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la art. 337 alin. (1).

(3) Articolul 348 secțiunile a 9-a, a 10-a, a 11-a, a 16-a și a 17-a nu se aplică în cazul produselor accizabile care au statutul vamal de mărfuri neunionale, astfel cum sunt definite la art. 5 pct. 24 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Art. 336. Definiții. În înțelesul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *accize percepute* reprezintă accizele stabilite și înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize și care urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute de prezentul capitol;

1¹.^[2] *angrosist de produse energetice cu depozitare* este un operator economic care achiziționează produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, destinat certificat, distribuitor, în vederea comercializării angro din spațiile proprii de depozitare către distribuitori, angrosiști de produse energetice fără depozitare, consumatori finali sau stații de distribuție carburanți^[3];

1². *angrosist de produse energetice fără depozitare* este un operator economic care achiziționează produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, destinat certificat, distribuitor, angrosist de produse energetice cu depozitare, în vederea comercializării angro către consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;

1³. *angrosist de băuturi alcoolice și tutun prelucrat* este un operator economic care distribuie și comercializează angro astfel de produse prevăzute la art. 435 alin. (3);

2.^[4] *antrepozitarul autorizat* este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale, să producă, să transforme, să dețină, să depoziteze,

^[1] Art. 335¹ a fost introdus prin art. I pct. 4 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[2] Pct. 1¹-1³ de la art. 336 au fost introduse prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 89/2025, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[3] Pct. 1¹ și 1² de la art. 336 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 13/2026, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[4] Pct. 2 și 3 de la art. 336 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 5 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

3. *antrepozit fiscal* reprezintă un loc în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, depozitate, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, sub rezerva anumitor condiții stabilite de autoritățile competente din statul membru în care se află antrepozitul fiscal, respectiv în condițiile prevăzute de prezentul capitol, în cazul în care antrepozitul fiscal se află în România;

3¹,^[1] *atestat de comercializare angro de produse energetice cu depozitare* reprezintă documentul care permite achiziționarea de produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, destinat certificat, distribuitor, în vederea comercializării către distribuitori, angrosiști de produse energetice fără depozitare, consumatori finali sau stații de distribuție carburanți^[2];

3². *atestat de comercializare angro de produse energetice fără depozitare* reprezintă documentul care permite achiziționarea de produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de la un antrepozit fiscal, destinat înregistrat, importator autorizat, destinat certificat, distribuitor, angrosist de produse energetice cu depozitare, în vederea comercializării angro către consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;

3³. *atestat de distribuitor de produse energetice* reprezintă documentul care permite distribuția produselor energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de către un distribuitor de produse energetice;

3⁴. *atestat de exportator înregistrat de produse energetice* reprezintă documentul care permite exportul produselor energetice prevăzute la art. 435 alin. (3) de către un operator economic care are calitatea de exportator înregistrat;

3⁵. *atestat de distribuție și comercializare angro de băuturi alcoolice și tutun prelucrat* reprezintă documentul care permite distribuția și comercializarea angro de băuturi alcoolice și tutun prelucrat prevăzute la art. 435 alin. (3);

4.^[3] *autoritatea competentă* reprezintă:

a) direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare *autoritate fiscală teritorială*;

b) structura cu atribuții de monitorizare, control și/sau soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice – aparat central, denumită în continuare *autoritate fiscală centrală*;

c)^[4] direcția de specialitate care asigură secretariatul comisiei din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală – aparat central, denumită în continuare *autoritate fiscală centrală*;

d)^[5] structurile de specialitate din cadrul Autorității Vamale Române, denumite în continuare *autoritate vamală centrală* sau *teritorială*, după caz;

e) direcțiile regionale vamale sau birourile vamale de interior și/sau birourile vamale de frontieră, denumite în continuare *autoritate vamală teritorială*;

f)^[6] Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului

^[1] Pct. 3¹-3⁵ de la art. 336 au fost introduse prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 89/2025, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[2] Pct. 3¹ și 3² de la art. 336 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 2 din O.U.G. nr. 13/2026, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[3] Pct. 4 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 40 din O.U.G. nr. 3/2017, punct introdus prin art. I pct. 15 din Legea nr. 177/2017, în vigoare de la 24 iulie 2017.

^[4] Lit. c) a pct. 4 de la art. 336 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 89/2025, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[5] Lit. d) a pct. 4 de la art. 336 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 9 din O.G. nr. 11/2022, în vigoare de la 3 februarie 2022.

^[6] Lit. f) a pct. 4 de la art. 336 a fost introdusă prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 89/2025, în vigoare de la 31 martie 2026.

finanțelor la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumită în continuare *Comisie*;

5.^[1] *codul NC* reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar. Trimiterile la codurile NC sunt cele către Nomenclatura combinată din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002, iar pentru produsele reprezentând alcool și băuturi alcoolice, sunt cele din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1.602 al Comisiei din 11 octombrie 2018 de modificare a anexei 1 la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului Vamal Comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol și noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;

6. *consumator final de gaz natural/energie electrică* reprezintă persoana fizică sau juridică care nu este supusă obligației de licențiere de către autoritatea de reglementare competentă și care utilizează aceste produse;

6¹.^[2] *distribuitor de produse energetice* este operatorul economic afiliat, în sensul art. 7 pct. 26, unui antrepozitar autorizat, care achiziționează produse prevăzute la art. 435 alin. (3), în vederea comercializării către distribuitori, angroșiști de produse energetice cu depozitare, angroșiști de produse energetice fără depozitare, consumatori finali sau stații de distribuție carburanți;

7. *denaturarea* reprezintă operațiunea/procesul prin care alcoolului etilic sau produselor alcoolice li se adaugă substanțele prevăzute prin normele metodologice astfel încât acestea să devină improprii consumului uman;

7¹.^[3] *destinatar certificat* reprezintă o persoană fizică sau juridică înregistrată la autoritatea competentă din statul membru de destinație în scopul de a recepționa produse accizabile, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt apoi deplasate pe teritoriul unui alt stat membru;

8.^[4] *destinatar înregistrat* reprezintă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru de destinație să primească, în condițiile stabilite de autoritatea competentă și în cadrul activității sale, produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize de pe teritoriul unui alt stat membru;

8¹.^[5] *expeditor certificat* reprezintă o persoană fizică sau juridică înregistrată la autoritatea competentă din statul membru de expediție în scopul de a expedia produse accizabile, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt ulterior deplasate către teritoriul altui stat membru;

9.^[6] *expeditor înregistrat* reprezintă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulație în conformitate cu prevederile art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană și în condițiile stabilite de autoritatea competentă;

10. *grad alcoolic* reprezintă proporția de alcool absolut, exprimată în procente volumetrice măsurată la temperatura de 20° C, conținută într-o soluție hidroalcoolică;

^[1] Pct. 5 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 1 februarie 2022.

^[2] Pct. 6¹ de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 89/2025, punct modificat prin art. II pct. 3 din O.U.G. nr. 13/2026, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[3] Pct. 7¹ de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 6 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[4] Pct. 8 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[5] Pct. 8¹ de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 8 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[6] Pct. 9 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

11. *gradul Plato* reprezintă cantitatea de zaharuri exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine la temperatura de 20°/4° C aferentă berii, respectiv bazei de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice;

12. *hectolitrul alcool pur* reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, măsurată la temperatura de 20°C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic;

13.^[1] *importator autorizat* înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă să importe, în cadrul activității sale, produse accizabile prevăzute la art. 435 alin. (3);

13.^[2] *exportator înregistrat* înseamnă persoana fizică sau juridică înregistrată la autoritatea competentă să exporte, în cadrul activității sale, produse energetice prevăzute la art. 435 alin. (3);

14.^[3] *import* reprezintă punerea în liberă circulație a mărfurilor în conformitate cu prevederile art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

14.^[4] *intrare neregulamentară* reprezintă intrarea pe teritoriul Uniunii Europene a unor produse care nu au fost puse în liberă circulație în conformitate cu prevederile art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și pentru care a luat naștere o datorie vamală în temeiul art. 79 alin. (1) din regulamentul menționat sau ar fi luat naștere dacă produsele ar fi fost supuse taxelor vamale;

14.^[5] *ieșire neregulamentară a produselor accizabile dintr-un regim suspensiv de accize* reprezintă orice ieșire de produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize fără plata/perceperea accizelor, datorată unei nereguli prevăzute la art. 412 alin. (1), (2) și (4), distrugerii sau pierderi, altele decât cele prevăzute la art. 340 alin. (10), (11), (11¹), (11²) și art. 412 alin. (9), furturi sau nerespectarea prevederilor de la art. 345 alin. (3)-(3³) și alin. (3⁵);

15. *marcajele* reprezintă hârtii de valoare cu regim special, respectiv timbre și banderole, care se tipăresc de către Compania Națională „Imprimeria Națională” – S.A.;

16. *marcatori și coloranți* reprezintă substanțele utilizate pentru marcarea și colorarea produselor energetice;

16.^[6] *mic producător independent* reprezintă producătorul de bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, și produse intermediare, independent din punct de vedere juridic și economic de orice alt producător, care folosește clădiri separate din punct de vedere fizic de cele ale oricărui alt producător, nu lucrează sub licență, iar producția realizată în ultimele 12 luni consecutive nu depășește nivelurile cantitative prevăzute la art. 342 alin. (1²);

17.^[7] *operator economic* reprezintă persoana fizică sau juridică ce desfășoară activități cu produse care intră sub incidența acestui capitol;

18.^[8] *abrogat*;

19. *producția și transformarea produselor accizabile* reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă, inclusiv

^[1] Pct. 13 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 89/2025, punct modificat prin art. II pct. 4 din O.U.G. nr. 13/2026, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[2] Pct. 13¹ de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 89/2025, punct modificat prin art. II pct. 5 din O.U.G. nr. 13/2026, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[3] Pct. 14 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[4] Pct. 14¹ de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 10 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[5] Pct. 14² de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 16 din O.U.G. nr. 89/2025, în vigoare de la 31 martie 2026.

^[6] Pct. 16¹ de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 11 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 1 februarie 2022.

^[7] Pct. 17 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I lit. B pct. 1 din O.U.G. nr. 78/2024, în vigoare de la 1 iulie 2024.

^[8] Pct. 18 de la art. 336 a fost abrogat prin art. I pct. 12 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

operațiunile de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum, precum și operațiunile de extracție a produselor energetice;

20. *produsele accizabile* sunt produsele prevăzute la art. 335 alin. (2), supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;

21.^[1] *regim suspensiv de accize* reprezintă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii, depozitării sau deplasării de produse accizabile, prin care accizele sunt suspendate;

21¹.^[2] *restituire* reprezintă restituirea unor accize care au fost plătite;

21². *stat membru de destinație* reprezintă statul membru în care produsele accizabile urmează să fie livrate sau utilizate în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

22.^[3] *teritoriul unui stat membru* reprezintă teritoriul unui stat membru căruia i se aplică tratatele, în conformitate cu prevederile art. 349 și 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu excepția teritoriilor terțe;

22¹.^[4] *teritoriul României* reprezintă teritoriul delimitat de frontiera de stat a României, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare;

23. *supraveghere fiscală în domeniul accizelor* reprezintă acțiunile și/sau procedurile de intervenție ale autorității competente pentru prevenirea, combaterea și sancționarea fraudei fiscale;

24. *teritorii terțe* înseamnă teritoriile prevăzute la art. 337 alin. (1) și (2);

25. *Tratat* înseamnă Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

26. *țară terță* înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;

27. *Uniunea Europeană și teritoriul Uniunii Europene* înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 22;

28. *utilizator final* înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, să primească, în cadrul activității sale, produse accizabile în regim de exceptare/scutire de la plata accizelor destinate a fi utilizate în scopurile prevăzute de aceste regimuri;

29.^[5] *remitere* reprezintă scutirea de la obligația de a plăti accizele care nu au fost plătite, respectiv renunțarea, totală sau parțială, la sumele reprezentând accize datorate.

Legislație conexă: O.M.F. nr. 388/2026 privind instituirea Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (M. Of. nr. 258 din 1 aprilie 2026).

Art. 337. Teritorii terțe. (1) Sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- a) insulele Canare;
- b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- c) insulele Aland;
- d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

^[1] Pct. 21 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[2] Pct. 21¹ și 21² de la art. 336 au fost introduse prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[3] Pct. 22 de la art. 336 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[4] Pct. 22¹ de la art. 336 a fost introdus prin art. I lit. B pct. 2 din O.U.G. nr. 78/2024, în vigoare de la 1 iulie 2024.

^[5] Pct. 29 de la art. 336 a fost introdus prin art. I pct. 16 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

(2) Sunt considerate teritorii terțe și teritoriile care intră sub incidența art. 355 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- a) insula Helgoland;
- b) teritoriul Busingen;
- c) Ceuta;
- d) Melilla;
- e) Livigno;
- f)-g)^[1] *abrogate*.

(3) Operațiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinație:

- a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;
- b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;
- c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;
- d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;
- e) Jungholz și Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

(4)-(5)^[2] *Abrogate*.

Art. 338. Faptul generator. Produsele accizabile sunt supuse regimului accizelor la momentul:

- a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Uniunii Europene;
- b)^[3] importului lor sau al intrării lor neregulamentare pe teritoriul Uniunii Europene.

Art. 339. Exigibilitatea. (1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor aplicabile sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

Art. 340. Eliberarea pentru consum. (1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

- a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;
- b)^[4] deținerea sau depozitarea de produse accizabile, inclusiv în cazurile neregulamentare, în afara unui regim suspensiv de accize în cazul în care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul Uniunii Europene și din prezentul capitol;
- c) producerea, inclusiv transformarea de produse accizabile și producerea sau transformarea neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;
- d) importul de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize, sau intrarea neregulamentară a produselor accizabile, cu excepția cazului în care datoria vamală s-a stins în temeiul art. 124 alin. (1) lit. (e), (f), (g) sau (k) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

^[1] Lit. f) și g) de la alin. (2) al art. 337 au fost abrogate prin art. I pct. 16 din O.G. nr. 6/2020, în vigoare de la 3 februarie 2020.

^[2] Alin. (4) și (5) ale art. 337 au fost abrogate prin art. I pct. 17 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[3] Lit. b) de la art. 338 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 18 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[4] Lit. b)-d) de la alin. (1) al art. 340 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 19 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

(2) Eliberare pentru consum se consideră și deținerea în scopuri comerciale de către o persoană a produselor accizabile care au fost eliberate în consum în alt stat membru și pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul ieșirii dintr-un regim suspensiv de accize menționate la alin. (1) lit. a) este considerat a fi^[1]:

a) în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii prevăzute la art. 395;

c) în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit sau exceptat de la plata accizelor, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea, respectiv exceptarea atrage obligația de plată a accizelor.

(5) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(6) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deținut într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(6¹)^[2] În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil obținut în urma probelor tehnologice este deținut de un antrepozitar propus într-un loc de producție pentru care s-a respins cererea de autorizare ca antrepozit fiscal. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de respingere a cererii de autorizare ca antrepozit fiscal produce efecte, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este deținut într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a expirat și nu a fost emisă o nouă autorizație, sub rezerva art. 365 alin. (8).

(8) În sensul prevederilor alin. (6), prin *produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum* se înțelege produse accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(9) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 16-a, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene.

(10)^[3] Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a unei autorizații de a distruge produsele din partea autorității competente, nu sunt considerate ca eliberare pentru consum.

(11) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile menționată la alin. (10)

[1] Partea introductivă de la alin. (3) al art. 340 este reprodușă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 19 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

[2] Alin. (6¹) al art. 340 a fost introdus prin art. I pct. 171 din Legea nr. 296/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

[3] Alin. (10) și (11) ale art. 340 sunt reprodușe astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 19 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, sau, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc, de cele din statul membru în care aceasta a fost constatată.

(11¹⁾)^[1] Pierderea parțială care are loc din cauza naturii produselor, în cursul unei deplasări în regim suspensiv de accize între statele membre, nu este considerată drept eliberare pentru consum în măsura în care valoarea pierderii se situează sub pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile, cu excepția cazului în care autoritatea competentă are motive rezonabile să suspecteze o fraudă sau o neregulă. Acea parte dintr-o pierdere parțială care depășește pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile este considerată drept eliberare pentru consum.

(11²) Pierderea parțială care are loc din cauza naturii produselor, în cursul unei deplasări în regim suspensiv de accize pe teritoriul național, nu este considerată drept eliberare pentru consum în măsura în care valoarea pierderii se situează sub pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile, cu excepția cazului în care autoritatea competentă are motive rezonabile să suspecteze o fraudă sau o neregulă. Acea parte dintr-o pierdere parțială care depășește pragul de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile este considerată drept eliberare pentru consum.

(11³) În cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile este stabilită, garanția depusă în conformitate cu prevederile art. 348 se eliberează, integral sau parțial, după caz, la prezentarea unor dovezi corespunzătoare.

(12) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului Uniunii Europene este asimilată unei operațiuni de export.

(13)^[2] Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, importatorii autorizați sau destinatarii certificați sunt obligați ca în ultimele 3 luni calendaristice anterioare majorării nivelului accizelor, denumite în continuare „perioadă controlată”, să nu elibereze pentru consum o cantitate de țigarete care să depășească cu mai mult de 10% media eliberărilor pentru consum din ultimele 12 luni calendaristice, anterioare perioadei controlate, în fiecare lună calendaristică din perioada controlată.

(14) Prevederile alin. (13) se aplică în cazul în care majorarea nivelului accizelor pentru țigarete este stabilită cu minimum 3 luni calendaristice anterior măsurii de majorare.

Legislație conexă: ► O.M.F.P. nr. 319/2016 pentru aprobarea condițiilor privind distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate pentru consum (M. Of. nr. 203 din 18 martie 2016); ► O.P.A.V.R. nr. 6602/2022 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate de Autoritatea Vamală Română în activitatea de supraveghere și control în domeniul produselor accizabile (M. Of. nr. 10 din 5 ianuarie 2023).

Art. 341. Plătitori de accize. (1)^[3] Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, potrivit prevederilor art. 340 alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează

^[1] Alin. (11¹)-(11³) ale art. 340 au fost introduse prin art. I pct. 20 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

^[2] Alin. (13) și (14) ale art. 340 au fost introduse prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 68/2025, în vigoare de la 1 iulie 2026.

^[3] Alin. (1) al art. 341 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 13 februarie 2023.

această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 412 alin. (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu prevederile art. 348 alin. (1) și (3) și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieșiri;

b) în ceea ce privește deținerea sau depozitarea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 340 alin. (1) lit. b): persoana care deține sau depozitează produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea sau depozitarea acestora sau orice combinație a acestor persoane, în conformitate cu principiul răspunderii personale și solidare;

c) în ceea ce privește producerea, inclusiv transformarea, unor produse accizabile, potrivit prevederilor art. 340 alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile și, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce privește importul sau intrarea neregulamentară a unor produse accizabile, potrivit prevederilor art. 340 alin. (1) lit. d): declarantul astfel cum este definit la art. 5 pct. 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, denumit în continuare *declarantul*, sau orice altă persoană potrivit prevederilor art. 77 alin. (3) din regulamentul respectiv și, în cazul intrării neregulamentare, orice altă persoană implicată în intrarea neregulamentară respectivă;

e) în cazurile prevăzute la art. 340 alin. (4)-(7), persoana care determină eliberarea pentru consum;

f) în ceea ce privește produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru și sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, astfel cum este prevăzut la art. 414 alin. (1), destinatarul certificat;

g)^[1] în cazul prevăzut la art. 342 alin. (20), micul producător independent de vinuri liniștite.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie, iar fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Secțiunea a 2-a. Nivelul și calculul accizelor

Art. 342. Nivelul accizelor. (1)^[2] Nivelul accizelor aplicabil de la data de 1 ianuarie a fiecărui an este nivelul prevăzut în anexa nr. 1, actualizat cu creșterea prețurilor de consum din ultimele 12 luni, calculată în luna septembrie a anului anterior celui de aplicare, față de perioada octombrie 2014-septembrie 2015, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică până la data de 15 octombrie. Nivelul accizelor actualizat se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice, de regulă până la data de 20 octombrie, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie a fiecărui an.

(1¹)^[3] Pentru micii producători independenți de bere se aplică nivelul de accize prevăzut la punctul 1.1 din anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu, pentru micii producători independenți de vinuri spumoase, precum și pentru micii producători independenți de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, nivelul accizelor prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu este redus cu 50% din nivelul standard, doar dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) respectă cerințele prevăzute la art. 336 pct. 16¹;

^[1] Lit. g) de la alin. (1) al art. 341 a fost introdusă prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 68/2025, în vigoare de la 15 decembrie 2025.

^[2] Alin. (1) al art. 342 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XXX din O.U.G. nr. 1/2020, aplicabil începând cu anul 2020.

^[3] Alin. (1¹)-(1⁷) ale art. 342 au fost introduse prin art. I pct. 22 din O.G. nr. 4/2022, în vigoare de la 1 februarie 2022.

b) produce doar o singură categorie de produse, respectiv bere sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;

c) producția realizată în ultimele 12 luni consecutive de funcționare nu depășește limitele cantitative maxime prevăzute la alin. (1²).

(1²) Limitele cantitative maxime realizate de micii producători independenți în ultimele 12 luni consecutive de funcționare pentru menținerea în categoria micilor producători independenți, pentru fiecare categorie de produse în parte, sunt următoarele:

a) bere: 200.000 hl de produs;

b) vinuri: 1.000 hl de produs;

c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri: 15.000 hl de produs;

d) produse intermediare: 250 hl de produs.

(1³) În situația în care doi sau mai mulți mici producători independenți cooperează, iar producția lor cumulată realizată în ultimele 12 luni consecutive de funcționare nu depășește limitele cantitative prevăzute la alin. (1²), se consideră că producția este realizată de un singur mic producător independent.

(1⁴) Pentru produsele realizate de către micii producători independenți prevăzuți la alin. (1¹) care depășesc limitele cantitative maxime prevăzute la alin. (1²) în ultimele 12 luni consecutive de funcționare, nivelul redus al accizelor prevăzut la alin. (1¹) nu se aplică pentru produsele eliberate pentru consum sau livrate în regim suspensiv de plata accizelor, după caz, din luna imediat următoare celei în care limitele cantitative maxime au fost depășite.

(1⁵) Se exceptează de la plata accizelor berea, vinul, băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, liniștite sau spumoase, produse de persoane fizice și consumate de către acestea, de către membrii familiei acestora sau de către musafiri, cu condiția ca niciun fel de vânzare să nu aibă loc.

(1⁶) Este scutit de la plata accizelor alcoolul din fructe, în limita a 50 de litri anual, consumat de o persoană fizică, de către membrii familiei acesteia sau de către musafiri, cu condiția ca niciun fel de vânzare să nu aibă loc, iar alcoolul din fructe, indiferent de concentrația acestuia, să fie:

a) produs de respectiva persoană fizică din fructe deținute, cultivate și furnizate de respectiva persoană fizică de pe o suprafață de teren deținută în temeiul unui drept real, utilizând un dispozitiv de distilare simplu, de mici dimensiuni, înregistrat la autoritatea competentă, și/sau

b) produs pentru respectiva persoană fizică în distilării autorizate din fructele deținute, cultivate și furnizate de respectiva persoană fizică de pe o suprafață de teren deținută în temeiul unui drept real.

(1⁷) În înțelesul prezentului articol, termenul *familie* desemnează soțul și soția sau soțul, soția și copiii lor necăsătoriți, care locuiesc sau gospodăresc împreună. Este asimilată termenului familie și situația persoanei necăsătorite care locuiește împreună cu copiii aflați în întreținerea sa, precum și bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și al fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună. Prin termenul *copil* se înțelege copilul în vârstă de până la 18 ani sau tinerii majori, cu condiția ca aceștia să frecventeze cursurile învățământului liceal sau profesional, proveniți din căsătoria soților, copilul unuia dintre soți, copilul adoptat, precum și copilul încredințat unuia sau ambilor soți ori dat în plasament familial sau pentru care s-a instituit tutela sau curatela potrivit legii.

(1⁸)^[1] Prin excepție de la alin. (1), pentru bere, nivelul accizelor este cel prevăzut în anexa nr. 1.

(1⁹)^[2] Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare și alcool etilic, nivelul accizelor este cel prevăzut în anexa nr. 1.

^[1] Alin. (1⁸) al art. 342 a fost introdus prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 123/2024, în vigoare de la 1 ianuarie 2025.

^[2] Alin. (1⁹) al art. 342 a fost introdus prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 132/2024, în vigoare de la 1 ianuarie 2025.

Titlul VI. Controlul fiscal

Capitolul I. Inspecția fiscală

Art. 113. Obiectul inspecției fiscale. (1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b)^[1] verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului, inclusiv din fișierul standard de control fiscal;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;

i)^[2] stabilirea bazei de impozitare, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

j) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației fiscale și contabile constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale și contabile;

k) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;

l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.

(3) Nu intră în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-științifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte ori împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 965 din 28 decembrie 2015).

Art. 114. Persoanele supuse inspecției fiscale. Inspecția fiscală se exercită asupra oricăror persoane și entități, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere sau plată a obligațiilor fiscale prevăzute de lege.

^[1] Lit. b) de la alin. (2) al art. 113 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 11/2021, în vigoare de la 1 ianuarie 2022.

^[2] Lit. i) de la alin. (2) al art. 113 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

Art. 115. Formele și întinderea inspecției fiscale. (1) Formele de inspecție fiscală sunt:

a) inspecția fiscală generală, care reprezintă activitatea de verificare a modului de îndeplinire a tuturor obligațiilor fiscale și a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce revin unui contribuabil/plătitor, pentru o perioadă de timp determinată;

b) inspecția fiscală parțială, care reprezintă activitatea de verificare a modului de îndeplinire a uneia sau mai multor obligații fiscale, precum și a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă, ce revin unui contribuabil/plătitor pentru o perioadă de timp determinată.

(2) Organul de inspecție fiscală decide asupra efectuării unei inspecții fiscale generale sau parțiale, pe baza analizei de risc.

(3) Inspecția fiscală se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, dacă acestea prezintă interes pentru aplicarea legislației fiscale/contabile.

Art. 116. Metode de control. (1)^[1] Pentru efectuarea inspecției fiscale se pot folosi următoarele metode:

a) inspecția prin sondaj care constă în activitatea de verificare selectivă a perioadelor impozabile, documentelor și operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

b) inspecția exhaustivă care constă în activitatea de verificare a tuturor perioadelor impozabile, precum și a documentelor și operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

c) inspecția electronică, care constă în activitatea de verificare a contabilității și a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare și testare asistate de instrumente informatice specializate.

(2) Selectarea documentelor și a operațiunilor semnificative se apreciază de inspector.

(3) În cazul efectuării inspecției fiscale de către organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot aproba metode și proceduri de sondaj.

Art. 117. Perioada supusă inspecției fiscale. (1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale.

(2)^[2] Selectarea perioadelor care vor fi supuse inspecției fiscale se efectuează de organul fiscal în funcție de riscul fiscal identificat. Inspecția fiscală se poate extinde, cu respectarea alin. (1) și asupra celorlalte perioade fiscale neverificate.

Art. 118. Reguli privind inspecția fiscală. (1) Activitatea de inspecție fiscală se organizează și se desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare. Condițiile pentru întocmirea programelor se aprobă astfel:

a) prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul inspecției fiscale efectuate de organul fiscal central;

b) prin acte ale autorităților administrației publice locale emise în condițiile legii, în cazul inspecției fiscale efectuate de organul fiscal local.

(1)^[3] Activitatea de inspecție fiscală efectuată de organul fiscal central se organizează în baza programelor întocmite la nivel central.

(2)^[4] Inspecția fiscală se exercită, în cazul organului fiscal local, pe baza principiilor independenței, unicității, autonomiei, ierarhizării, teritorialității și descentralizării, iar în cazul organului fiscal central se exercită pe baza principiilor independenței, unicității, autonomiei ierarhizării și deconcentrării.

^[1] Alin. (1) al art. 116 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.G. nr. 30/2017, în vigoare de la 3 septembrie 2017.

^[2] Alin. (2) al art. 117 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din O.G. nr. 30/2017, în vigoare de la 3 septembrie 2017.

^[3] Alin. (1)¹ al art. 118 a fost introdus prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026.

^[4] Alin. (2) al art. 118 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026.

(3) Inspekția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare tip de creanță fiscală și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

(4)^[1] La începerea inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală trebuie să prezinte contribuabilului/plătitorului legitimația de inspecție și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de inspecție fiscală. Legitimația de inspecție și ordinul de serviciu pot fi prezentate și prin utilizarea mijloacelor video de comunicare la distanță. În cazul organului fiscal central, prezentarea legitimației de inspecție și a ordinului de serviciu se realizează conform procedurii aprobate prin ordin al președintelui ANAF. Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control ori de câte ori există obligația ținerii acestuia.

(5) Inspekția fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă.

(6) Inspekția fiscală se efectuează în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a contribuabilului/plătitorului și să utilizeze eficient timpul stabilit pentru efectuarea inspecției fiscale.

(7) La finalizarea inspecției fiscale, contribuabilul/plătitorul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru inspekția fiscală. În declarație se menționează și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de contribuabil/plătitor.

(8) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele și condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală.

Legislație conexă: ► O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 965 din 28 decembrie 2015); ► O.P.A.N.A.F. nr. 3833/2015 pentru aprobarea formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală” (M. Of. nr. 983 din 30 decembrie 2015); ► O.P.A.N.A.F. nr. 2117/2018 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate în activitatea de verificare a situației fiscale personale (M. Of. nr. 766 din 5 septembrie 2018); ► O.P.A.N.A.F. nr. 1722/2021 privind legitimațiile de verificare fiscală (M. Of. nr. 1109 din 22 noiembrie 2021); ► O.P.A.N.A.F. nr. 1229/2023 pentru aprobarea Procedurii de prezentare a legitimației de inspecție fiscală și a ordinului de serviciu în cadrul acțiunilor de inspecție fiscală (M. Of. nr. 756 din 21 august 2023); ► O.P.A.N.A.F. nr. 681/2025 privind legitimațiile de control fiscal (M. Of. nr. 520 din 4 iunie 2025); ► O.P.A.N.A.F. nr. 705/2026 pentru aprobarea Procedurii privind desfășurarea întâlnirilor dintre organul fiscal central și contribuabili prin utilizarea mijloacelor video de comunicare la distanță (M. Of. nr. 494 din 15 iunie 2026).

Art. 119.^[2] Competența de efectuare a inspecției fiscale. (1) Inspekția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit de organul fiscal central competent potrivit art. 29 sau organul fiscal local competent potrivit art. 37 și 38. Organele fiscale care sunt competente să efectueze inspekția fiscală sunt denumite, în sensul prezentului capitol, *organe de inspecție fiscală*.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 30, în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central, organele de inspecție fiscală au competență de efectuare a inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării.

(3) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul verificării documentare efectuate de către structurile de inspecție fiscală din cadrul organului fiscal central.

Art. 120.^[3] Abrogat.

^[1] Alin. (4) al art. 118 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 188/2022, punct modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 388/2023, în vigoare de la 16 decembrie 2023.

^[2] Art. 119 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026.

^[3] Art. 120 a fost abrogat prin art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026.

Art. 121. Selectarea contribuabililor/plătitorilor pentru inspecție fiscală. (1)^[1] În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, selectarea contribuabililor/plătitorilor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului. Nivelul riscului se stabilește pe baza analizei de risc. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, selectarea contribuabililor/plătitorilor pentru efectuarea acțiunii de inspecție fiscală se efectuează la nivelul aparatului central al ANAF, în funcție de nivelul riscului stabilit pe baza analizei de risc.

(1')^[2] Prin excepție de la alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, contribuabilii/plătitorii pot fi selectați în mod aleatoriu pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală. Termenii și condițiile în care se realizează selectarea aleatorie se stabilesc prin ordin al președintelui ANAF. Într-un an calendaristic, procentul maximal de contribuabili/plătitori selectați în mod aleatoriu nu poate depăși 10% din totalul contribuabililor/plătitorilor selectați pentru efectuarea inspecției fiscale în anul respectiv. Depășirea procentului de 10% reprezintă abatere disciplinară, iar conducătorul structurii de inspecție fiscală are obligația să ia măsuri de sancționare a persoanelor vinovate.

(2) Contribuabilul/Plătitorul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.

Art. 121¹.^[3] **Notificarea de conformare emisă de organul fiscal central în cazul inspecției fiscale.** (1) Pentru contribuabilii/plătitorii prezumtivi a fi selectați pentru efectuarea inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală transmite acestora, în scris, o notificare de conformare cu privire la riscurile fiscale identificate în scopul reanalizării de către aceștia a situației fiscale și, după caz, de a depune sau de a corecta declarațiile fiscale.

(2) Prin notificare se comunică contribuabilului/plătitorului că în termen de 30 de zile de la data comunicării notificării are posibilitatea să depună sau să corecteze declarațiile fiscale. Până la expirarea acestui termen, organul de inspecție fiscală nu întreprinde nicio acțiune în vederea selectării pentru efectuarea inspecției fiscale.

(3) Depunerea sau corectarea declarațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor nu împiedică selectarea pentru efectuarea inspecției fiscale, însă numai după împlinirea termenului prevăzut la alin. (2).

(4) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (2) contribuabilii/plătitorii cu risc fiscal ridicat care nu au remediat riscurile fiscale pentru care au fost notificați sunt supuși obligatoriu unei inspecții fiscale sau unei verificări documentare.

(5) Modelul notificării de conformare, periodicitatea emiterii notificărilor, precum și procedura de notificare se aprobă prin ordin al președintelui ANAF.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 420/2023 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Notificare de conformare emisă de organul de inspecție fiscală”, a procedurii de notificare și a periodicității de emiterie, precum și pentru modificarea anexei nr. 1.a la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 291 din 6 aprilie 2023).

Art. 122. Avizul de inspecție fiscală. (1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală are obligația să înștiințeze, în scris, contribuabilul/plătitorul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

^[1] Alin. (1) al art. 121 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026.

^[2] Alin. (1') al art. 121 a fost introdus prin art. I pct. 17 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 1 ianuarie 2026.

^[3] Art. 121¹ a fost introdus prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

(2) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului/plătitorului, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili/plătitori.

(3) Contribuabilul/Plătitorul poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție fiscală prevăzut la alin. (2).

(4) Avizul de inspecție fiscală se comunică la începerea inspecției fiscale în următoarele situații:

- a) în cazul efectuării unei inspecții fiscale la un contribuabil/plătitor aflat în procedura de insolvență;
- b) în cazul în care, ca urmare a unui control inopinat, se impune începerea imediată a inspecției fiscale;
- c) pentru extinderea inspecției fiscale la perioade sau creanțe fiscale, altele decât cele cuprinse în avizul de inspecție fiscală inițial;
- d) în cazul refacerii inspecției fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației;
- e) în cazul unor cereri ale contribuabilului/plătitorului pentru a căror soluționare, ca urmare a analizei de risc, este necesară efectuarea inspecției fiscale.

(5) În cazul prevăzut la alin. (2), după primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul/plătitorul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge prin decizie emisă de conducătorul activității de inspecție fiscală care se comunică contribuabilului. În cazul în care cererea de amânare a fost admisă, în decizie se menționează și data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.

(6) În cazul prevăzut la alin. (4), contribuabilul/plătitorul poate solicita suspendarea inspecției fiscale. Prevederile art. 127 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Avizul de inspecție fiscală cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspecției fiscale;
- b) data de începere a inspecției fiscale;
- c) obligațiile fiscale, alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă, precum și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale;
- e)^[1] posibilitatea depunerii sau corectării declarației de impunere aferentă perioadelor și creanțelor fiscale ce vor face obiectul inspecției fiscale, până la data începerii inspecției fiscale.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală (M. Of. nr. 965 din 28 decembrie 2015).

Art. 123. Începerea inspecției fiscale. (1) În situația în care data de începere a inspecției fiscale înscrisă în aviz este ulterioară împlinirii termenului prevăzut la art. 122 alin. (2), inspecția fiscală nu poate începe înainte de data înscrisă în aviz.

(2)^[2] Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control, dacă există obligația ținerii acestuia. În cazul contribuabilului/plătitorului care nu ține sau nu prezintă organului de inspecție fiscală registrul unic de control, această dată se înscrie într-un proces-verbal de constatare. Procesul-verbal de constatare se semnează de către organul de inspecție fiscală și de către contribuabil/plătitor și se înregistrează la registratura contribuabilului/plătitorului ori de câte ori există o astfel de registratură.

^[1] Lit. e) de la alin. (7) al art. 122 a fost introdusă prin art. I pct. 19 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[2] Alin. (2) al art. 123 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.U.G. nr. 188/2022, punct modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 388/2023, în vigoare de la 16 decembrie 2023.

(3)^[1] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară în spațiile de lucru ale contribuabilului/plătitorului și nu poate începe în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prevăzută în aviz, contribuabilul/plătitorul este înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.

(4)^[2] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară la sediul organului de inspecție fiscală, data începerii inspecției fiscale este data prevăzută în aviz. Dacă inspecția fiscală nu poate începe la data prevăzută în aviz, cel târziu la data împlinirii acesteia, contribuabilul/plătitorul este înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.

Art. 124. Obligația de colaborare a contribuabilului/plătitorului. (1) La începerea inspecției fiscale, contribuabilul/plătitorul trebuie informat că poate numi persoane care să dea informații. Dacă informațiile furnizate de contribuabil/plătitor sau de către persoana numită de acesta sunt insuficiente, atunci organul de inspecție fiscală se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații necesare realizării inspecției fiscale.

(2)^[3] Contribuabilul/Plătitorul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. De comun acord cu organele de inspecție fiscală, colaborarea contribuabilului/plătitorului la constatarea stărilor de fapt fiscale se poate realiza și prin utilizarea mijloacelor electronice de comunicare la distanță.

(3) Pe toată durata exercitării inspecției fiscale contribuabilul/plătitorul are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

Art. 125. Locul și timpul desfășurării inspecției fiscale. (1)^[4] Inspecția fiscală se desfășoară, de regulă, la sediul organului de inspecție fiscală.

(2) Din inițiativa organului de inspecție fiscală sau la solicitarea motivată a contribuabilului/plătitorului, inspecția fiscală se poate desfășura în spațiile de lucru ale contribuabilului/plătitorului. Cererea contribuabilului/plătitorului se soluționează în termen de maximum 3 zile de la înregistrare. În cazul în care cererea nu este soluționată în termenul de 3 zile, aceasta se consideră acceptată tacit. Schimbarea locului de desfășurare a inspecției fiscale se poate realiza și pe parcursul inspecției fiscale. Contribuabilul/Plătitorul trebuie să pună la dispoziție un spațiu adecvat, precum și logistica necesară desfășurării inspecției fiscale. Dacă nu există sau nu poate fi pus la dispoziție un spațiu de lucru adecvat pentru derularea inspecției fiscale, atunci activitatea de inspecție se desfășoară la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul/plătitorul.

(3) Indiferent de locul unde se desfășoară inspecția fiscală, organul de inspecție fiscală are dreptul să inspecteze locurile în care se desfășoară activitatea, sau unde se află bunurile impozabile, în prezența contribuabilului/plătitorului ori a unei persoane desemnate de acesta.

(4)^[5] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară în spațiile de lucru ale contribuabilului/plătitorului, aceasta se realizează, de regulă, în timpul programului de lucru al contribuabilului/plătitorului. Inspecția fiscală se poate desfășura și în afara programului de lucru al contribuabilului/plătitorului, cu acordul scris al acestuia și cu aprobarea conducătorului organului de inspecție fiscală.

^[1] Alin. (3) al art. 123 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[2] Alin. (4) al art. 123 a fost introdus prin art. I pct. 21 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[3] Alin. (2) al art. 124 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.G. nr. 31/2022, în vigoare de la 3 septembrie 2022.

^[4] Alin. (1) și (2) ale art. 125 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[5] Alin. (4) al art. 125 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

(5)^[1] În cazul în care inspecția fiscală se desfășoară la sediul organului fiscal, aceasta se realizează în timpul programului de lucru al organului fiscal. Inspecția fiscală se poate desfășura și în afara programului de lucru al organului fiscal, dacă nu este necesară prezența contribuabilului/plătitorului, cu aprobarea conducătorului organului de inspecție fiscală.

Art. 126. Durata efectuării inspecției fiscale. (1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organul de inspecție fiscală, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de:

- a)^[2] 180 de zile pentru contribuabilii mari, pentru contribuabilii/plătitorii care au sedii secundare, indiferent de mărime, precum și pentru contribuabilii nerezidenți;
- b) 90 de zile pentru contribuabilii mijlocii;
- c) 45 de zile pentru ceilalți contribuabili.

(2)^[3] În cazul în care inspecția fiscală nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1) în care nu se includ perioadele de suspendare legală a inspecției fiscale, inspecția fiscală încetează, fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. În acest caz, organul de inspecție fiscală poate relua inspecția, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspecția fiscală inițială, o singură dată pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, cu respectarea prevederilor art. 117 alin. (1).

(2')^[4] În cazul în care inspecția fiscală a început și intervine încetarea persoanei juridice sau decesul persoanei fizice ca subiecte de drept fiscal, inspecția fiscală continuă cu succesorii persoanei respective, dacă aceștia există. În acest caz, creanța fiscală se stabilește pe numele succesorilor. În cazul în care nu există succesorii inspecția fiscală încetează.

(2²) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2') se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(3) În cazul încetării inspecției fiscale potrivit alin. (2), prevederile art. 111 alin. (2) lit. b) nu sunt aplicabile.

Art. 127. Suspendarea inspecției fiscale. (1) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în oricare din următoarele situații și numai dacă apariția acestei situații împiedică finalizarea inspecției fiscale:

- a) pentru desfășurarea unuia sau mai multor controale încrucișate în legătură cu actele și operațiunile efectuate de contribuabilul/plătitorul supus inspecției fiscale;
- b) pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de organul de inspecție fiscală, inclusiv în situația în care acestea privesc elaborarea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer;
- c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;
- d) pentru efectuarea unei expertize, potrivit art. 63;
- e) pentru efectuarea de cercetări specifice în vederea identificării unor persoane sau stabilirii realității unor tranzacții;
- f) pentru solicitarea de informații sau documente de la autorități, instituții ori terți, inclusiv de la autorități fiscale din alte state, în legătură cu obiectul inspecției fiscale;
- g) pentru finalizarea unor acțiuni de control fiscal efectuate în condițiile legii la același contribuabil/plătitor care pot influența rezultatele inspecției fiscale;

^[1] Alin. (5) al art. 125 a fost introdus prin art. I pct. 23 din O.U.G. nr. 188/2022, în vigoare de la 29 decembrie 2022.

^[2] Lit. a) de la alin. (1) al art. 126 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 12 din O.G. nr. 31/2022, în vigoare de la 3 septembrie 2022.

^[3] Alin. (2) al art. 126 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 24 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[4] Alin. (2') și (2²) ale art. 126 au fost introduse prin art. I pct. 25 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

h)^[1] pentru efectuarea verificărilor la ceilalți membri ai grupului fiscal/grupului fiscal unic, definite potrivit Codului fiscal;

i) atunci când, în scopul valorificării informațiilor rezultate din alte acțiuni de inspecție fiscală sau obținute de la alte autorități ori de la terți, se impune începerea de îndată a unei inspecții fiscale la un alt contribuabil/plătitor;

i¹)^[2] în situația în care organul de inspecție fiscală este sesizat sau i se aduce la cunoștință, în timpul inspecției fiscale că împotriva contribuabilului/plătitorului se află în desfășurare o procedură judiciară în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare care fac obiectul inspecției fiscale sau în situația în care documentele financiar-contabile ale contribuabilului au fost ridicate de organul de urmărire penală, fără a putea fi puse la dispoziția organului de inspecție fiscală;

i²)^[3] pentru emiterea unui acord de preț în avans în condițiile art. 52 alin. (2³);

j) în alte cazuri temeinic justificate.

(2)^[4] În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării. Termenul de 6 luni nu operează în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. i¹) și i²). În aceste cazuri, inspecția fiscală se reia după data finalizării procedurii judiciare sau după data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, precum și după data la care organul de inspecție fiscală are acces la documentele financiar-contabile ale contribuabilului, respectiv după data soluționării cererii de emitere a acordului de preț în avans.

(3) Conducătorul inspecției fiscale competente poate decide suspendarea unei inspecții fiscale la cererea justificată a contribuabilului/plătitorului. În acest caz, suspendarea nu poate fi mai mare de 3 luni.

(4) Conducătorul inspecției fiscale competente poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în situația în care soluționarea contestației formulate împotriva unui act administrativ fiscal emis anterior sau a unei acțiuni în contencios-administrativ, pentru același contribuabil/plătitor, poate influența rezultatele inspecției fiscale în curs. În acest caz, inspecția fiscală se reia după emiterea deciziei de soluționare a contestației sau după data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

(5)^[5] Ori de câte ori conducătorul inspecției fiscale decide suspendarea inspecției, se emite o decizie de suspendare care se comunică contribuabilului/plătitorului. Suspendarea începe de la data prevăzută în decizie. În cazul în care în decizie nu este prevăzută o astfel de dată suspendarea începe de la data comunicării deciziei de suspendare.

(6) În termen de cel mult 10 zile de la încetarea motivului suspendării sau la împlinirea perioadei de suspendare prevăzută la alin. (2) sau (3), organul de inspecție înștiințează contribuabilul/plătitorul privind încetarea suspendării și stabilește data la care se reia inspecția fiscală.

(7) Perioadele în care inspecția fiscală este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia.

(8)^[6] Prevederile art. 124 alin. (1) și (2) nu sunt aplicabile pe perioada suspendării inspecției fiscale.

^[1] Lit. h) de la alin. (1) al art. 127 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 26 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[2] Lit. i¹) de la alin. (1) al art. 127 a fost introdusă prin art. I pct. 27 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[3] Lit. i²) de la alin. (1) al art. 127 a fost introdusă prin art. I pct. 4 din O.G. nr. 11/2025, în vigoare de la 27 iulie 2025.

^[4] Alin. (2) al art. 127 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.G. nr. 11/2025, în vigoare de la 27 iulie 2025.

^[5] Alin. (5) și (6) ale art. 127 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 28 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[6] Alin. (8) și (9) ale art. 127 au fost introduse prin art. I pct. 29 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

(9) Contribuabilul/plătitorul are dreptul de a fi informat cu privire la orice alt mijloc de probă obținut de organul fiscal, ca urmare a acțiunilor ce au constituit cauze de suspendare conform alin. (1), și care are legătură cu situația fiscală a contribuabilului/plătitorului, cu excepția cazului în care obiective de interes general justifică restrângerea accesului la respectivele probe, caz în care contribuabilul este informat în mod corespunzător despre obiectivele a căror protejare împiedică accesul acestuia la probe.

(10)^[1] Contribuabilul/plătitorul poate contesta decizia de suspendare, potrivit titlului VIII.

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 2117/2018 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate în activitatea de verificare a situației fiscale personale (M. Of. nr. 766 din 5 septembrie 2018).

Art. 128. Reverificarea. (1)^[2] Prin excepție de la prevederile art. 118 alin. (3), conducătorul organului de inspecție fiscală poate decide reverificarea unor tipuri de obligații fiscale pentru o anumită perioadă impozabilă, la propunerea organului de inspecție fiscală desemnat cu efectuarea inspecției sau la cererea contribuabilului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

a) după încheierea inspecției fiscale apar date suplimentare care erau necunoscute organului de inspecție fiscală sau, după caz, contribuabilului, la data efectuării inspecției fiscale;

b) datele suplimentare influențează rezultatele inspecției fiscale încheiate.

(2) Prin date suplimentare se înțelege orice fapt sau mijloc de probă de care se ia cunoștință ulterior inspecției, de natură să modifice rezultatele inspecției anterioare.

(2)^[3] Contribuabilul poate solicita reverificarea în situațiile în care nu poate corecta declarația de impunere potrivit art. 105 alin. (6).

(3) La începerea acțiunii de reverificare, organul de inspecție fiscală este obligat să comunice contribuabilului/plătitorului decizia de reverificare, care poate fi contestată în condițiile prezentului cod. Decizia se comunică în condițiile prevăzute la art. 122 alin. (2)-(6). În acest caz nu se emite și nu se comunică aviz de inspecție fiscală.

(4) Decizia de reverificare conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 și elementele prevăzute la art. 122 alin. (7) lit. b)-d).

Legislație conexă: O.P.A.N.A.F. nr. 825/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Decizie de reverificare” (M. Of. nr. 165 din 4 martie 2016).

Art. 129. Refacerea inspecției fiscale. (1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.

^[1] Alin. (10) al art. 127 a fost introdus prin art. I pct. 30 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[2] Alin. (1) și (2) ale art. 128 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 31 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.

^[3] Alin. (2)¹ al art. 128 a fost introdus prin art. I pct. 32 din Legea nr. 295/2020, în vigoare de la 24 decembrie 2020.